

Quatre fuèlhas, quatre fadas
Que lo vent a descofadas !

Quatre fuèlhas de pibol
sus l'èrba de la dralhòla ,
Lo long de l'estanh trebol
Menan una ronda fòla

Lo vent jòga de violon
Elas dançan lo branlon,
Lo filaset, la crosada
sul tapís de l'aubièra.

Mas a dich de s'espingar
Las fòlas se van negar
Coma Ofelia un còp èra
Dins l'aiga que las espèra.

Quatre fuèlhas, quatre fadas
que lo vent a descofadas !

Calelhon

Pibol = le peuplier

Dralhòla/ dralheta= sentier

Trebol= trouble

Branlon, filaset, crosadas= nom de danças

Aubièra/barbasta= gelée blanche

S'espingar = sauter, gambader

Nèu de las velhadas,
 Castanhas grilhadas
 nèu del som-som a sota votz
 nèu de Nadal blosa
 e nèu pietadosa
 del cementèri e de la crotz ,
 pamparrugas de nèu , pelses de nèu

Nèu, nèu nadalenca,
 nèu, nèu primièrenca
 coma un silensi suls borrons,
 nèu, nèu, tomba, tomba
 sus brèç e sus tomba
 cadenas del còr, anèls de sasons

Crestian Mathieu

blosa= pure, naturelle

pietadosa= pleine de pitié

pamparrugas= chevelure

nadalenca= de Noël

Primièrenca= printanière

Borrons= bourgeons

Brèç= berceau

De còps que i a
Una nivola, ufanosa
A bèla cima
se ritz.

De còps que i a
Un solelh migrós
Tot amont naut
Se languís.

De còps que i a
Una estela polida,
Cap a l'infinit,
s'escapa.

De còps que i a
Una filha candida
tot en bas
es a soscar

Brigita Miremont

Ufanosa= orgueilleuse

Candida= innocente

Ont vas Palomba ?

Ont vas, ont vas Palomba ?

Ont vas abans la nuèit ?

Ont es l'arbre d'amor que te pòt aparar,

Lo ramèl enfrenit que te poirà breçar,

E la fuèlha enjaurida que te pòt amagar ?

Lo caçaire t'espèra e lo treslús es triste.

Paura, paura Palomba.

Loïsa Paulin

Aparar= protéger

Breçar= bercer

Ramèl= bouquet

Enjaurida= affolée

Treslús= clarté

Lo mèrle que va d'una mata
A l'autra mata e que seguís
Los vièlhs camins, e que s'acapta
En lo bois e los romanins,
Sol poiriá dire amb la palomba
E la mostèla e lo singlar
Tota la patz d'aquela comba.

Max Roqueta

Mata= buisson

S'acatar= se dissimuler

Mostèla= belette

Comba=combe, vallée

L'aranha dau calabrun
Calabrun e calabruna
Cala au vèspre son fialat
Per prene lo clar de luna
Fai de tèla son estèla
E crei que ne palliràn
Las ensenhas dau cèl grand

E l'aranha dau matin
Son jorn n'es entristesit
Quand au luòc de clar de luna
Vei cambiar son bèl fialat
En fin mocador brodat
Onte l'auga una per una
Culhiguèt passant lo puòg
Las lagremas de la nuòch

E l'aranha au calabrun
Calabrun e calabruna
Tòrna calar son fialat
Per prene lo clar de luna

Max Roqueta

Calabrun= clair de lune

Calar= tendre un filet/ tendre un piège

Vèspre/ vesprada

Puòg/ puèg= colline

Un boièr sus sa mula
Se'n tòrna dins lo tard.
La votz d'una campana
s'escampa vèrs la mar.

**Sèm partits dins lo vent
Delargaire de brumas**

Lo Cèrç es roge e roges
Lo solelh e las nius,
Tems clar e tramontane
Bon signe pel romieu.

**Sèm partits dins lo vent
Delargaire de sòmis**

Tres bisets en triangle
Son passats dins lo cèl
Sus las tèrras lauradas
L'ombra dels aucèls.

**Sèm partits dins lo vent
Delargaire d'images**

Leon Còrdas

Boièr= laboureur

Delargar= lâcher / répandre

Cerç= vent du bas languedoc, bise

Romieu= pèlerin

Biset= pigeon

Laurada= labourée

Lo curaurèlha e la cantarilha

l'abelha e son agulhon

nasicòrn e capricòrn

galineta catarineta

bana baneta

babaròt e escarabat

la corcossa e lo cusson

coma un vonvon

de canilha a parpalhon :

aquí la tropelada dels insèctes

que van al maridatge

del cigal e de la domaisèla.

Cantatz grelhs

qu'es l'ora de la fèsta !

Tirat de « Lenga de gat » d'Alan Roch

Babaròt= blatte/cafard

Corcossa/corcossou/cusson= charançon

Vonvon= bourdonnement

Res es trist al treslús coma una fulhòta perduda,
Voletejant, pauruga, dins lo vent grand,
E que tusta al carrèu com una ala sens ama
Coma una ama sens ala...
lèu ! lèu ! luènh de ton còr.

Loïsa Paulin

Treslús= clair de lune

Pauruga= peureuse

Es temps d'Avent. Sus la poncha
De cada arbre es un aucèl
Lisa pluma de la tèsta
Còs de pèira, arpa d'aram.

Pèira dura que la tèrra
Trai de còps contra lo cèl
E que vai parlar als angèls
Ambe doas alas d'aucèls.

La cendre dau cèl camina
Sus lo cap dau front estrech,
Amanhaga cada pluma
Amb un det de velós freg.

Es l'Avent, los monts davalan
En rius cantant vèrs la mar.
Dins sos dets d'argent tremòlan
De l'oliu los fruchs amars.

Es temps d'Avent ; nauta poncha,
Aucèl quilhat dins lo vent.

Max roqueta

Aram= airain/ bronze

Traire= extraire/ arracher

Amanhagar= cajoler

Tremolar= trembler

L'oliu= l'olivier

Agachatz las brancas
Coma son blancas !
Nèva de flors.
En se risent dins la pluèja
Lo solèlh neteja
Los sauses en plors.
E lo cèl rebat
Dins la violeta
Sas puras colors.

La mosca dubrís l'ala
E la domaisèla
a las ninas d'aur
al corset de vèspa
desplegant son crespè
A pres la volada.
L'aiga parloteja
Lo peis coeteja
La prima encara !

Adaptacion d'un poèma de Théophile Gauthier

Sause= saule (arbre)

Rebatre= refléter

Nina= prunelle (e l'œil)

Parlotejar= bavarder/chuchoter

Coetejar= frétiler

Dins la pauma de la man

Ai una luseta verda

Que s'aluca e s'escantís

Amb la primièra estèla

Dins la pauma de la man

Ai una luseta roja

Que rosiga coma la brasa

La nuèch que me vòl embarrar

Dins la pauma de la man

Ai una luseta blava

Que dança amb totas las filhas

Dins las èrsas de la mar

Dins la pauma de la man

Ai una luseta blanca

E dins sa rauba de nòvia

Aquí, lèu voldriá dormir

Joan-Maria Petit

Luseta= Ver luisant/ luciole

S'escantir= s'éteindre

Embarrar= enfermer/ emprisonner

Nòvia=mariée

Lo rossinhòl a miègjorn roge
Canta a non pus, canta a non pus

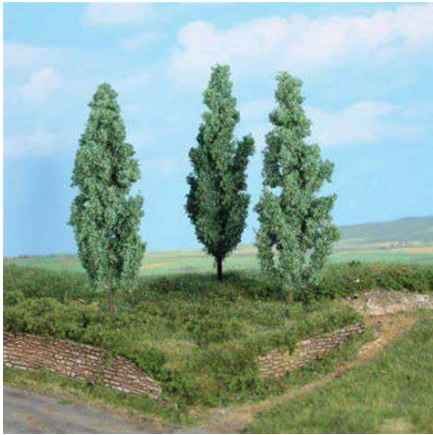
Lo rossinhòl a miègjorn roge
Canta a non pus que ne pòt pus.

Lo rossinhòl es mòrt au vèspre
Es mòrt caudet, es mòrt caudet
Lo rossinhòl es mòrt au vèspre
Pens saupre que se morissia.

Carles Camproux

Vèspre/ vesprada

Caudet= tiède

Al bòsc d'Ardena, i a tres pibols:

sul pus naut, i a una branca,
sus la branca, i a cent fuèlhas,
entre las fuèlhas, i a tres flors,
entre las flors , i a un nis,
dins lo nis, i a un uòu,
dins l'uòu , i a un aucelon.

Quant lo vent bufa, l'aucelon canta.

Canta e ditz :

soi dins l'uòu,

l'uòu dins lo nis,

nis entre las flors,

flors entre las fuèlhas,

fuèlhas sus la branca,

branca sul pibol,

pibol dins lo bòsc d'Ardena.

Poèma popular

Pibol = peuplier

Grana de poma dins la miá man,
Gota bruna, grana tendra,
Ai un pomièr dins la man.

Teni la camba e lo brancum
E los murmurs del folhum,
La cançon dels aucèls vivents
E los mila camins del vent.

Grana menuda, grana lèugièra
Ai un pomièr dins la man
Se t'escampi dins la tèrra prigonda
Jos la pluèja, jos la nevada
Aquí las flors, aquí las fruchas
La luna sus las pomas blavas
Lo solelh sus las pomas rojas
Teni la grana, teni lo pomièr.

Adaptacion

d'un poèma de Pierre Gamarra

brancum= branchage

folhum= feuillage

prigonda= profonde

nevada= chute de neige

Nadalet,

Tinda !tinda !tinda !

Cromparai un parelh d'esclòps,
D'esclòps daurats o verds o roges
O blaus, blaus, blaus coma lo cèl !

Nadalet

Tinda ! tinda ! tinda

Nadalet, vai dire a Nadal
Que mos esclòps blaus l'espèran,
Que l'espèran a l'ostal.

Nadalet, viste, vai li dire ;
De m'i pausar res qu'un ausèl :
Son nom, lo te sabi pas dire ;
Sabi que son cant blos es doç coma un sorire
E qu'es blau coma lo cèl

Loïsa Paulin

Esclòps= sabots

Blos= pur